

Αββακούμ

Να μην τρωσ καθόλου.

Σκηνή του καθ' ημέραν βίου

Το Άστυ, Αθήνα

τμ. 2, ετ. Β', τχ. 58, 26 Οκτωβρίου 1886, σ. 3

ΝΑ ΜΗΝ ΤΡΩΣ ΚΑΘΟΛΟΥ

Σκηνή τοῦ καθ' ἡμέραν βίου

(Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ ἐστιατορίῳ ὁ «Ἀποκλεισμός». Ὁ ξενодоγος κύρ Μιχάλης καθήμενος παρὰ τὸ τζάκι γράφει εἰς τὸ βιβλίον, ἐνίοτε δὲ ἀναδιδράσκων τὰς προηγουμένας σελίδας τοῦ βιβλίου, ἀθροίζει κινῶν τὴν κεφαλήν θλιβερῶς καὶ φυσᾷ ἀπελπιστικῶς. Ἡ ὥρα εἶνε ὀρθή τῆς ἐσπέρας περίπου· οἱ πλείστοι πελάται ἀπῆλθον ἤδη. Εἰς τὸ μαγειρεῖον οἱ ὑπηρεῖται κατακλίνονται περὶ τῶν καθαρισμῶν τῶν γαλκίνων σκευῶν. Παρὰ τινὰ τράπεζαν κἀθίηται, οἱ κ.κ. Γιαννακὸς Μοῦργος, Διανδρὸς Κοκκαλιάρης καὶ Θεοφάνης Ἀσημένιος).

ΜΟΥΡΓΟΣ (ὁπομοίραρχος ἀπόστρατος μὲ φαῖν μύστακα τρώγων ἀπὸ εἰκοσαετίας μόνον τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον). Λοιπὸν πῶς τὸν εἶπες αὐτόν ; . . Σούτζον ;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ (παλειόφοιτὸς τῆς νομικῆς ἐταιμαζόμενος νὰ δώσῃ ἐξετάσεις ἀπὸ τὸ 1876, ἔχων πρὸ πολλοῦ οἰκειοτάτας σχέσεις μὲ τὸν κύρ Μιχάλην καὶ πρὸ πάντων μὲ τὸ βιβλίον του)... Ὅχι δά!.. Σούτσης ὁ νηστευτὴς λέγεται. (πρὸς τὸν ὑπηρετήν) Δημήτρη, μία κοτολέτταις, σάλτσα μπόλικη.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Μία κοτολέετες ! . . σάλτσα περιπλέεον ! . . (ὁ κύρ Μιχάλης ρίπτει βλοσυρὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ Ἀσημένιου).

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ὅχι, ἄς μένη.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Ἄς μέεεενη ! . . .

ΜΟΥΡΓΟΣ. Νηστευτὴς ! . . . χὰ, χὰ ! . . Ἐγὼ εἴξευρα ὡς τῶρα πῶς τὸν Ἄγι Γιάννη λέγουν μόνον νηστευτὴν. Καὶ τί κάμνει, εἶπες ;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Νὰ, μένει πέντε δέκα μέραις χωρὶς νὰ φάγῃ!

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ (προτοκοκλητὴς ἐφορίας παυθεὶς πρὸ ἑνδεκα μηνῶν). Αὐτὸ μόνον ; . . . (μειδᾷ περιφρονητικῶς).

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ναί, μὰ ἤμπορεῖ νὰ μείνη καὶ τριάντα καὶ σαράντα μέραις τὸ ἴδιον, καὶ χωρὶς ν' ἀδυνατίσῃ (παρτηρῶν ἀκαρδαμικτῆ τὸ διαφανὲς πρόσωπον τοῦ Κοκκαλιάρη) Ἐκατάλαβες ;

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ (δεικνύων περισσοτέραν προσοχήν). Καὶ μὲ τί τρόπον; ἔχει καμμίαν μέθοδον ;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ἐχει ἕνα ρευστόν. Τὸ εὑρηκεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἀφρικῆς ὅπου ἐταξείδευεν. Ὀλίγαις στάλαις ἀπ' αὐτὸ πέρνει καὶ κάμνει σαράντα μέραις νηστεία. Τὸν ἐπιβλέπουν ἄνθρωποι μέρα καὶ νύκτα μὴ βάλῃ τίποτε στὸ στόμα του... (πρὸς τὸν ὑπηρετήν) Σικοτάκια ὀλίγα !.. (ὁ κύρ Μιχάλης νεύει αὐστηρῶς πρὸς τὸν ὑπηρετήν).

ΥΠΗΡΕΤΗΣ. Τὰ σκοτάκια ἐτελείωσαν !

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Καλά . . . Τὸν ἐπιβλέπουν μὴ τύχη καὶ φάγῃ ἀλλὰ τίποτε !.. Ἐχει κερδήσει τόσα στοιχῆμακα ὡς τῶρα καὶ πρόκειται νὰ περιέλθῃ τὸν κόσμον νὰ τὸν βλέπουν οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ πληρωμῆ.

ΜΟΥΡΓΟΣ. Νὰ τὸν βλέπουν ; . . Τί ἐκατάλαβαν νὰ τὸν βλέπουν !.. πρέπει νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν μέθοδόν του εἰς τὸν κόσμον...

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ. Βέβαια ! θὰ εἶνε ὁ μεγαλειότερος εὐεργέτης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ἀκοῦς ἐκεῖ εὐεργέτης ! . . Ἡ ἀνθρωπότης ἀκόμη δὲν παρήγαγε μεγαλειότερον. Νὰ μὴ τρῶς καθόλου!.. ξεύρεις τί θὰ πῆ; Νὰ μὴ ἦσαι ἀναγκασμένος νὰ τρώγῃς ἕνα πιάτο μὲ κρέας τεσσάρων ἡμερῶν καὶ σαλσα δηλητηριασμένη καὶ νὰ τὸ πληρώνης ἀκριβὰ ἀκριβὰ ! (Ὁ κύρ Μιχάλης μετὰ πικροῦ στεναγμοῦ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀναδίφασιν καὶ τὴν ἀθροισιν) Νὰ μὴ ἔχῃς ἀνάγκην ποτὲ νὰ πάθῃς ἀπὸ τὸ στομάχι σου. Τίποτε καθάρσια πλέον !.. Τίποτε ἀκαθαρσίαις εἰς τοὺς δρόμους ! . . Ὁ Σούτσης θὰ ἐξαγνίσῃ τὸν Σούτσον ! . . Δὲν θὰ χάνῃ κανεὶς τὰς ὄρας του μέσα εἰς . . .

τ' ἀνώνυμα μέρη τῆς οἰκίας. Τίποτε καρέ... Διαβάξεις μόνον τὴν ἐφημερίδα σου...

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ. Μὰ θὰ ὑπάρχουν τότε ἐφημερίδες ; . . . Ποιὸς θὰ τὰς γράφῃ, ποιὸς θὰ τὰς τυπῶνῃ, ποιὸς θὰ τὰς πούλῃ, ἀφοῦ δὲν θὰ ἔχῃ κανεὶς ἀνάγκην ;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Βέβαια ! οὔτε ἐφημερίδες ! περίπατο, λιακάδα, ἀμαξάδα.

ΜΟΥΡΓΟΣ Μὰ τότε δὲν θὰ ὑπάρχουν οὔτε ἀμαξία!

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Σωστά!.. Μένεις στὸ σπίτι σου μελετᾷς... ἀγκαλὰ οὔτε μελέτη, οὔτε βιβλία! . . Τί τὰ θέλεις; πρὸς τί νὰ γείνης δικηγόρος ἢ ὑπάλληλος ἀφοῦ δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκη νὰ φάγῃς ;.. Ἐξω, διασκέδασε ! σταὶς μπουραρίαις, στὸ θέατρο ! . .

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ. Μὰ ποῦ ζυθοπώλιδες τότε ; . . ποῦ ἠθοποιοί ;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Τόσον τὸ καλλίτερον !.. Μένει κανεὶς στὴν ἐπαρχία του, στὸ σπίτι του! καλλιεργεῖ τὰ κτήματά του... ψυχὴ μου, ζῆ καὶ κόττα!

ΜΟΥΡΓΟΣ. Ἄμ' ἄρα πῶς οὔτε γεωργία, οὔτε κτηνοτροφία τότε δὲν θὰ ὑπάρχῃ... Ποῦ ναυρῆς τὴν κόττα ;..

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Ἀκόμη καλλίτερα! Τότε ἐπιδίδεται κανεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐκλέγεται βουλευτὴς...

ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ. Ποῦ ἐκλογαὶ πλέον ;... βουλευτὴς χωρὶς νὰ τρώγῃ, γίνεται ;

ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ. Τέλος πάντων δὲν κάμνεις τίποτε, νά ! . . Dolce far niente. Καὶ πρὸ πάντων (ἐγειρόμενος μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ρίπτων Πάρθιον βλέμμα κατὰ τοῦ κύρ Μιχάλη, ἐνθ' ὁ ὑπηρετὴς σβύνει τὰ φῶτα) δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκην νὰ ἐξοδεύσῃς καὶ νὰ δηλητηριάξῃς εἰς τὰ ξενοδοχεῖα ! . . .

ΚΥΡ ΜΙΧΑΛΗΣ (συλλογίζόμενος) Οὐ νὰ χαθῆς, λιμοκοντόρε !.. Τί διάβολο καθόταν κ' ἔλεγε τόση ὥρα;.. Πῶς θὰ καταργῆσῃ τὰ ξενοδοχεῖα ὁ δῆμαρχος ; Γὰ νὰ τρώγῃ ὁ κόσμος σκόνη φυσικά ! . . Μὰ ἂν εἶν' ἀληθινὸ αὐτὸ ποῦ ἔλεγε γὰ τὸ ρευστόν;... Ἄν ἐφευρεθῇ αὐτὸ καὶ ὁ κόσμος δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκην φαγητοῦ ; . . Τί τέχνη τότε νὰ κάμω διὰ νὰ βγάλω τὸ ψωμί τῶν παιδιῶν μου ;

Ἄββακούμ